

תת"ע 1145/08 - מ.י. לשכת תביעות מרחב נגב - באר שבע נגד מיכאל טאוזרמן

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 1145-08 מ.י. לשכת תביעות מרחב נגב - באר שבע נ' טאוזרמן
תיק חיצוני: 30200664453

בפני	כבוד השופט אלון אופיר
מאשימה	מ.י. לשכת תביעות מרחב נגב - באר שבע
נגד	
נאשמים	מיכאל טאוזרמן

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר הנאשם ביום 6.2.2008.

התביעה מתנגדת לבקשה.

המדובר בעבירה של נהיגת רכב בעוד הנוהג בו שיכור כהגדרתו בחוק.

למבקש נמסרה במועד האירוע הזמנה לדין המהווה כתב אישום.

אין מחלוקת כי המבקש לא התייצב לדיון ההקראה אף שידע על קיומו וזאת כתוצאה מ"תקופה נפשית קשה ומטלטלת" אותה עבר בין היתר ביום ההקראה (לשיטת ההגנה).

אי התייצבות, רואים אותה, כהודייה בעובדות כתב האישום, כך על פי סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "חסד"פ") ולבית המשפט סמכות לשפוט בהעדר. [עינינו: רע"פ 2584/09, רע"פ 206/10].

עבירות התעבורה שייכות למסגרת ההליך הפלילי. ואולם המחוקק מצא לנכון לקבוע דיני ראיות ספציפיים (חזקות) וסדרי דין מיוחדים בעבירות תעבורה. **סדרי הדין המיוחדים קבועים בסעיף 240 לחסד"פ המהווה חריג לסדר הדין הכללי הקבוע בהוראת סעיף 126 לחסד"פ.**

סעיף 240 לחס"דפ מאפשר שפיטה בהעדר " בעבירות תעבורה או בעבירות לפי פקודת רכב מנועי (נוסח חדש)

תשל- 1970 , **שלא גרמו לתאונת דרכים** , שבה נחבל אדם חבלה של ממש , **בעבירות שנקבעו כעבירות קנס** או בעבירות שנקבעו לפי חיקוק אחר ששר המשפטים , באישור ועדת חוקה חוק ומשפט של הכנסת קבע ...".

המחוקק קבע דרך ותנאים להגשת בקשה לביטול פסק דין, שניתן בהעדר בסעיף **130 (ח)** לחסד"פ :
(ח) " נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, **רשאי** בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, **אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין**; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך **שלושים ימים** מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין **אולם** רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

בית המשפט העליון (בהרכב של שלושה שופטים) התייחס בהרחבה הן לסמכות בית המשפט לשפוט בהעדר והן לשיקולים המנחים, בבוא בית המשפט לדון, בבקשה לביטול פסק דין, בפרשת **סוריא** רע"פ 9142/01 . **עמדת בית המשפט העליון לא השתנתה בסוגיה גם כשעסקין בעבירות חמורות , כפי שניתן לראות בפסקי דין, שנתנו מאז ועד היום וחלקם יאוזכרו בהמשך.**

בית המשפט מוסמך לדון נאשם בהעדרו גם כאשר המדובר בנהיגה במצב שכרות זאת על אף חומרת העבירה .

ראה בעניין זה החלטה מפורשת של בית המשפט העליון בתיק שכרות:

רע"פ 1798/15 שירן עמי נגד מדינת ישראל החלטה המדברת בעד עצמה.

בית המשפט העליון ראה לעיניו את תכלית המחוקק בקביעת סדרי דין מיוחדים משיקולי יעילות וסופיות הדין ונמנע מלהענות לבקשות לביטול פסק דין שניתן בהעדר כדן, על מנת **לא לחזק תמריץ שלילי של השתמטות מהופעה לדין בשל חוסר איכפתיות או ממניעים ספקולטיביים** (רע"פ 9142/10).

מן הכלל אל הפרט

במקרה שבפני , לא היתה סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות של הנאשם. לא הועלתה סיבה מניחה את הדעת לחלטת הנאשם (אשר היה מודע בהכרח לקיומו של הדין בעניינו) שלא להגיש בקשת דחייה ושלא להתייצב.

גם לא הועלה נימוק ענייני להגשת הבקשה לאחר **שיהוי ניכר** של כ- 7 שנים (!!!) מיום גזר .

יתרה מכך, גם **לא הועלתה טענה לגופו** של ענין המעלה חשש לעוות דין.

כפירה באישום המיוחס, אינה עומדת בדרישות הפסיקה ואין בה כשלעצמה, כדי להניע את ההליך מחדש [עיינו: רע"פ 9142/01, עפ"ת (מחוזי חיפה) 11389-07-09, רע"פ 8333/09].

עמוד 2

[עין והשווה להחלטות נוספות בסוגייה, כשעסקין בעבירות שיכרות עפ"ת (מחוזי חיפה) 09-07-11389 חאג'י נ' מדינת ישראל, הש' ד. סלע (22.9.09), : עפ"ת (מחוזי חיפה) 09-06-19072, רע"פ 8333/09 **פיראס חביבי נ' מ"י**, כב' הש' א' לוי מיום 25.10.09, רע"פ 9841/07 **ברוך אבאי נ' מ"י**, ש' א. לוי, 18.12.07, רע"פ 2282/07 - **דניאל דגן נ' מדינת ישראל**, [14.3.2007] ש' ס' ג'ובראן (שיכרות 610 מיקרוגרם), רע"פ 9876/09 **בכר בן ציון נגד מדינת ישראל**, הש' ס. גובראן (24/1/10) ורע"פ 10376/09 **אלירן בן שטרית נ' מ"י**, ש' א' א' לוי (26.1.10)].

קל וחומר כאשר לא נטענת כפירה ממשית אלא טענות כלליות בלבד.

באשר לעונש שהושת על הנאשם אף שאינו קל, אין בו, כשלעצמו, כדי להוות עילה לביטול פסק הדין, בהיותו הולם את העבירות, החומרה הנובעת מעבירת שכרות ועמדת המחוקק שקבע בצידה עונש מינימום בשל הרצון לייצר ההרתעה.

ענישה ספציפית זו מתבקשת ותואמת את מתחם הענישה הנוהג כאשר אין המדובר בתיק שכרות עם רף אלכוהול גבולי אלא עם מדידת אלכוהול חריגה ברף של 485 מ"ג אלכוהול (כפול מרף האלכוהול המכסימאלי המותר בחוק)

עונש הפסילה, שהוטל במקרה דנן, אינו חורג מרף הענישה הנוהג לרף האלכוהול הנמדד, קל וחומר כאשר הענישה אינה כוללת רכיב של מאסר מותנה עקב השיפוט בהעדר הנאשם והחובה לאזן את רכיבי הענישה במצב זה. יתר רכיבי הענישה שנקבעו הם לאחר שיקול דעת בית המשפט והולמים את הנסיבות והנתונים שהיו בפני בית המשפט בגזרו את הדין תוך איזון ביניהם.

[עיינו והשוו עמדת בית המשפט העליון בענין בקשות לביטול פסקי דין, שניתנו בהעדר התייצבות בעבירה חמורה, שהעונש שנקבע בצידה על ידי המחוקק כבד ותואם את החומרה : רע"פ 2282/07, רע"פ 10733/08, רע"פ 5146/09, רע"פ 206/10].

אין אני מוצא כל סיבה להיענות לבקשה זו.

אני מחליט לדחות את הבקשה.

בשולי החלטתי, וככל שתציג ב"כ המבקש אישור על מועד תשלום הקנס ממנו ניתן יהיה ללמוד על המועד הוודאי בו הודע למבקש על פסק הדין, ניתן יהיה לבצע חישוב פסילה בפרשה זו מאותו המועד.

מעבר לכך, פסק הדין מיום 6.2.08 יישאר ללא שינוי.

ניתנה היום, י"ט טבת תשע"ו, 31 דצמבר 2015, בהעדר
הצדדים.